

*Полях Марія Володимирівна,
Луценко Ірина Сергіївна, доц., к.е.н.
Національний технічний університет України
“Київський політехнічний інститут ім. і. Сікорського”
e-mail: mariya.polyakh@gmail.com*

ЛОГІСТИЧНА ПІДТРИМКА ІННОВАЦІЙНОГО ПРОЕКТУ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

У перекладі з англійського, логістика є наука про планування, контроль і управління транспортуванням, складуванням та іншими матеріальними і нематеріальними операціями, що здійснюються в процесі доведення сировини, матеріалів до виробничого підприємства, внутрішньо-заводській переробки сировини і матеріалів та напівфабрикатів, доставки готової продукції до споживача відповідно до інтересів і вимог останнього, а також передачі, зберігання і обробки відповідної інформації.

Логістика це унікальна область економічної діяльності, процеси якої тривають безупинно. Логістична діяльність охоплює весь світ 24 години на добу, всі 7 днів на тиждень протягом 52 тижнів на рік. Подібною географією охоплення і складністю внутрішньої взаємодії структур, які характерні для логістики може похвалитися далеко не кожна сфера ділових операцій. При більш детальному аналізі, стає ясно, що така безперервна діяльність не може не бути пов'язана з безліччю різних ризиків, проблемами оптимізації процесів і невизначеністю в рамках якої часто доводиться приймати рішення. Це в свою чергу пояснює дедалі більшу розробку методології і теорії прийняття рішень та оптимізації систем логістики в умовах невизначеності, особливо при формуванні та управлінні інформаційним потоком, який є визначальним в підтримці інноваційного проекту.

З точки зору стратегічного інвестора, аналіз проекту повинен закінчуватися аналізом ризиків. Те, що аналіз ризиків є заключним етапом, вказує на яскраво виражені умови невизначеності(ризиків) при аналізі інвестиційного проекту.

Незалежно від раніше отриманих результатів, рішення про прийняття проекту ґрунтується на аналізі ризиків. Однак варто зазначити, що резолюція «Проект відхиляється» носить умовний характер, так як в разі потреби на будь-якому етапі аналізу проект може видозмінюватися виходячи з отриманих результатів.

В умовах невизначеності функціонування підприємств, орієнтованих на інноваційну діяльність, в основі якої лежить створення, виробництво і використання складної наукомісткої продукції тривалого застосування, управління ризиками реалізованих проектів та ефективності її функціонування стає залежним від якості створюваної системи. Отже, на всіх етапах життєвого циклу інноваційного проекту виникає проблема управління ризиками. Для того щоб побудувати ефективну систему управління ризиками, необхідно, по-перше, виявити і ідентифікувати передбачувані ризики, по-друге, зробити аналіз, дати якісну, кількісну оцінку та провести ранжування цих ризиків, а по-третє, розробити заходи протидії ризикам та реалізувати створену систему заходів щодо усунення, мінімізації ризиків, що виникають або пом'якшення їх наслідків.

Методологія побудови ефективної системи управління ризиками за допомогою використання зворотного зв'язку дає можливість менеджменту при систематизації ризиків коригувати і приводити у відповідність розроблені заходи протидії відповідно до фази життєвого циклу проекту.

Це необхідно враховувати, оскільки можуть з'являтися різні причинно-наслідкові зв'язки виникнення ризиків між етапами всередині одного проекту. Таким чином, при відсутності зворотного зв'язку наслідок настання небажаної події, яка викликана ризиком на одному етапі проекту,

може спровокувати появу ризику на інших етапах реалізації проекту. При цьому втрати для підприємства на наступних етапах будуть більшими.

Наявність зворотного зв'язку між процесом систематизації і розробкою заходів протидії особливо ефективно в управлінні ризиками інтегрованих структур (холдингових компаній, фінансово-промислових груп, стратегічних альянсів і т.д.). За допомогою цього зв'язку на основі встановлених критеріїв створюється оптимальна система управління ризиками кількох взаємозалежних проектів і напрямів бізнесу в рамках всієї господарсько-економічної структури.

Таким чином, при високій невизначеності зовнішнього середовища і нестабільності в макросистемі логістики і менеджменту з метою ефективного управління необхідно систематизувати ризики відповідно до фази життєвого циклу інноваційного проекту. При безперервній ідентифікації ризиків система їх класифікації допомагає проектній групі як сформулювати бачення ризиків, так і підвищити рівень інформації про умови реалізації проекту.

Література:

1. Аден Д. Логістичний ринок сьогодні / АЛогінфо №4-5 (16-17), 2015.-с.1-3.
2. Будріна Є.В., Лукинський В.С., Счісляєва О.Р. Транспортні методи і моделі управління кадрами в умовах культурних і глобальних тенденцій в міжнародному бізнесі. Изд-во Політехі, ун-ту, 2015. -166 с.
3. Будрін А.Г. Маркетинг і логістика в системах інтегрованих підприємств // Вісник Інжекона, 2016. - с. 123-125.